

maa erkende, at det var ganske praktisk, men man mente, det var noget vanskeligt at gennemføre det i Øjeblikket. Jeg kan ikke se, hvilke Vanskeligheder der er; thi Slutningen af Ændringsforslaget Nr. 78 gaar netop ud paa at indrømme Indenrigsministeren en Bemyndigelse til at foretage de ved denne Hovedbestemmelse foranledigede Forandringer i forskellige Tidsbestemmelser i Lov om Landkommunernes Styrelse og i Loven om Købstadkommunernes Styrelse. Jeg skal derfor meget anbefale ogsaa dette Ændringsforslag til Tingets Vedtagelse.

Dalsgaard: Under Nr. 46 har jeg stillet et Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 45, som er stillet af Indenrigsministeren. Da den ærede Ordfører indledede Forhandlingerne om dette Afsnit med at sige, at han gik ud fra, at den højtærede Minister tog dette Ændringsforslag tilbage inden Afstemningen, finder jeg ikke Anledning til at komme saa udførlig ind paa en Drøftelse af dette Forslag, som jeg ellers havde tænkt mig. Jeg skal kun sige, at Ministerens Ændringsforslag forekommer mig at have 2 Fortrin frem for Lovforslagets § 21. Ændringsforslaget gaar nemlig ud paa at omforme Lovforslagets § 21, der har to slemme Mangler, som jeg for Resten for-gæves paaviste i Fjor. Begge disse Mangler afhjælpes i det Forslag, som er stillet af Indenrigsministeren, hvad jeg dog ikke skal komme nærmere ind paa. Men Indenrigsministerens Forslag, der altsaa har to Fordele frem for Lovforslagets § 21, har paa den anden Side efter min Opfattelse to ret slemme Mangler, som jeg finder det rigtigst ganske kort at paapege, for at de saa kunne blive tagne under nærmere Overvejelse mellem 2den og 3die Behandling. I 2det Stykke af Ændringsforslaget under Nr. 45 bestemmes det, at ved den første Ansættelse til Ejendoms-skyld maa ingen bygningsafgiftspligtig Bygning i Kjøbenhavn og Købstæderne sættes til et lavere Beløb, end Bygningsafgiften har været; og i 3die Stykke af Ændringsforslaget bestemmes det, at ingen Ejendom, der ved den første Ansættelse er bleven ansat til en større Ejendoms-skyld, end den vilde have faaet efter den almindelige pro mille — fordi Bygningsafgiften har været større end Ejendoms-skylden vilde være bleven efter den almindelige pro mille — senere maa faa nogen Nedgang i Ejendoms-skylden, dersom ikke Bygningens Værdi er bleven mindre.

Det vil altsaa i Virkeligheden sige, at man for en hel Del Bygningers Vedkommende i Kjøbenhavn og Købstæderne fikserer den nuværende Bygningsafgift til en fast Grundskat. Men da de allerfleste Mennesker i lange Tider have været enige om, at Bygningsafgiften var og er en meget uheldig Skat, saa forekommer det mig dog at være betænkeligt at fikserer den som en Slags Grundbyrde for en hel Del Grundejendomme. Og dette forekommer mig saa meget mere betænkeligt, som det jo særlig bliver de mindst værdifulde Ejendomme, det gaar ud over.

Saa er der en anden Mangel ved Ændringsforslaget Nr. 45, og det er Bestemmelsen i sidste Punktum, lydende saaledes: „Dog kan vedkommende Kommune ingen Sinde komme til at tilsvare et større Beløb til Statskassen for den enkelte Ejendom end det, den selv oppebærer.“ Dette Forslag gaar jo i Virkeligheden ud paa at indføre en ret væsentlig Realitetsændring i de Bestemmelser, der nu findes i § 8 i Loven om Ejendomsskyld. Den Moderation i Ejendomsskyldbekæmpningen, som man ved Ejendomsskyldlovsforslagets § 8 søger at indføre inden for den enkelte Kommunes Grænser i en vis Overgangstid søger man ved dette Punktum at overføre paa Beskatningen til Statskassen. I Praksis vil dette i Virkeligheden betyde, at enkelte større Købstadkommuner men særlig Kjøbenhavn faa en ret væsentlig Nedsættelse i det Beløb, de ellers efter Ejendomsskyldlovsforslagets § 8 skulde indbetale til Statskassen. Skal man gaa til at gennemføre en saadan Moderation for de mest værdifulde Ejendomme i Kjøbenhavn og Byerne, vil det dog utvivlsomt drage Konsekvenser efter sig ogsaa for Landejendommernes Vedkommende, thi der gaar man jo ikke højere med den midlertidige Moderation end til 24,000 Kr.s Værdi. Jeg skal ikke opholde mig læn-gere derved, da der er Udsigt til, at Forslaget ikke vil komme til Afstemning, og at denne Sag vil blive undergivet en nærmere Overvejelse mellem 2den og 3die Behandling.

Dernæst maa jeg sige, at Ændringsforslag Nr. 49 til § 22, der er stillet af Flertallet under Nr. 2 med Undtagelse af mig, det vil altsaa i Virkeligheden sige af et Mindretal, og gaar ud paa, at den Overgangsperiode, der nu foreslaas i Lovforslagets § 22 om Overgang i Kommunerne fra Paaligning efter Hartkorn til Paaligning efter Værdi skal forlænges fra Lovforslagets 15 Aar til 20 Aar. Dette vil